

Zaak C-246/04

Turn- und Sportunion Waldburg tegen Finanzlandesdirektion für Oberösterreich

[verzoek van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk)
om een prejudiciële beslissing]

„Zesde BTW-richtlijn — Artikel 13, B, sub b, en C, sub a — Vrijstellingen voor verhuur en verpachting van onroerende goederen — Keuzerecht ten gunste van belastingplichtigen — Sportverenigingen zonder winstoogmerk — Voorwaarden”

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 januari 2006 I - 591

Samenvatting van het arrest

1. *Fiscale bepalingen — Harmonisatie van wetgevingen — Omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over toegevoegde waarde — Vrijstellingen voorzien in Zesde richtlijn*

(Richtlijn 77/388 van de Raad, art. 13, C)

2. *Fiscale bepalingen — Harmonisatie van wetgevingen — Omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over toegevoegde waarde — Vrijstellingen voorzien in Zesde richtlijn*

(Richtlijn 77/388 van de Raad, art. 13, B, sub b, en C, sub a)

1. Wanneer de lidstaten hun belastingplichtigen het in artikel 13, C, van de Zesde richtlijn (77/388) betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting voorziene recht toekennen om voor belastingheffing te kiezen, mogen zij een onderscheid maken naar de soort van verrichtingen of naar de groepen van belastingplichtigen, mits zij de doelstellingen en algemene beginselen van de Zesde richtlijn eerbiedigen, met name het beginsel van fiscale neutraliteit en de noodzaak van een juiste, eenvoudige en uniforme toepassing van de voorziene vrijstellingen.

(cf. punt 35, dictum 1)

2. De nationale rechter dient te bepalen of een nationale regel die handelingen van sportverenigingen zonder winstoogmerk algemeen vrijstelt en daarbij het recht van deze verenigingen om voor belastingheffing op verhuur en verpachting te kiezen beperkt, de grenzen van de beoordelingsvrijheid van de lidstaten overschrijdt, rekening houdend met onder meer het beginsel van fiscale neutraliteit en de noodzaak van een juiste, eenvoudige en uniforme toepassing van de voorziene vrijstellingen.

In de mate waarin immers artikel 13, C, van de Zesde richtlijn (77/388) betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting niet verduidelijkt onder welke voorwaarden en op welke wijze de omvang van het recht van keuze voor belastingheffing op handelingen van verhuur en verpachting van onroerend goed kan worden beperkt, staat het aan elke lidstaat om in zijn nationale recht de omvang van het keuzerecht te preciseren en om regels vast te stellen op grond waarvan bepaalde belastingplichtigen in aanmerking komen voor dat recht. Artikel 13, C, van de Zesde richtlijn verleent de lidstaten echter niet het recht de in deel B van dit artikel 13 voorziene vrijstellingen op enigerlei wijze aan voorwaarden te onderwerpen of te beperken, maar het behoudt hen eenvoudigweg de mogelijkheid voor om de belastingplichtigen die voor deze vrijstellingen in aanmerking komen, in meer of minder ruime mate de mogelijkheid te bieden zelf voor belastingheffing te kiezen indien zij menen dat dit in hun belang is.

(cf. punten 42-43, 49, dictum 2)